

Reseminnen från 35:e Höst-Öst-resan år 2002

Höst-Öst-resan 2002 startade traditionsenligt efter Smålandskavlen, därefter ilfart ner till Kroatien, Balkan runt och som vanligt avslutning i Venedig.

Peo Bengtssons grundidé för resan är minst en orientering per dag och helst i ett nytt land varje dag. På Balkan går det ganska bra.

Titos gamla Jugoslavien har nu fallit isär till följande länder: Slovenien, Kroatien, Makedonien, Bosnien, Jugoslavien (Serbien + Montenegro). Dessutom gick resan till Turkiet, Grekland, Albanien och Italien.

Peo har kontakter i alla länderna som fixar kartor och banor.

Korta minnesbilder från orienteringarna

Kroatien bjöd på lättlöpt bokskog med 1 dm lövtäcke och sol. Efter tävlingen vankades hemkokt gulasch i klubbhuset.

I Serbien hade entusiasten Zoran lagt banor vid sin klubbstuga nära sin hemstad Palanka. Fint kuperat lövskogsterräng och underbart väder. Stort mediauppbåd och många lokala orienteringsungdomar.

Bulgarien har bra kartritare och bra kartor. Tävling på högplatå i extremt svår terräng med tvärbranta raviner som måste korsas. Lunch på flott sporthotell med stor simbassäng.

I Istanbul var vi två nätter och ena dagen smet jag från orienteringen och turistade i Istanbul. Istanbul är väl värt ett besök. Haga Sofia-moskén, täckta basaren, den underjordiska vattenreservoaren, Galatabron, Top Kapi - många minnen från storhetstiden när Istanbul (Konstantinopel) var huvudstad i Östromerska riket. Men en orientering blev det på en bra karta ritat av P-O Derebrant. Fint värre med nummerlappar sponsade av Johnny Walker, whiskeymärket. OL-klubben i Istanbul hade lyckats med att få firman Johnny Walker som sponsor. En whiskeyfirma som sponsor åt en OL-klubb i ett muslimskt land, där man inte får dricka sprit!

I Saloniki i Grekland bodde vi två nätter på ett fashionabelt badhotell. Då blev det morgondopp i Egeiska havet. Friskt. Orienteringen var på en hårdkuperad, skräpig, stenig, och ravinrik bergstopp nära staden. Här fick man vara försiktig med sina gamla ben.

På väg mot Prilep i Makedonien fick vi se något märkligt. I det bergiga landskapet fick vi på en bergsida langt bort se ett lavautbrott. Röd, glödande lava trängde fram ur berget och rann ned för bergssidan. Dock ingen jordbävning i den lilla staden Prilep. Två orienteringar i Prilep, en på kvällen vid ankomsten och en på morgonen dagen därpå. Trevlig terräng i något som liknade en svensk kohage med trädjungar. Många etusiastiska ungdomar tävlade tillsammans med oss.

Från Makedonien mot Tirana i Albanien, Europas fattigaste land. Otroligt dåliga vägar i ett våldsamt berglandskap med höga berg och djupa dalar. Skönt att åka på natten så man inte såg så mycket av stupen. Orienteringen i stadsparken i Tirana var inte mycket till orientering. Kartan var närmast en fantasiprodukt producerad i Sverige av ett dåligt grundmaterial.

Näta land var Jugoslavien igen eller rättare sagt Montenegro so tillsammans med Serbien utgör Jugoslavien. Här tävlade vi i utkanten av staden Niksic. Detaljrik, svårförståelig karta i kraftig kuperad sten- och blockrik terräng blev för mycket för mig så jag tvingades bryta. I Montenegro var valutan euro. Överhuvudtaget gick det väldigt bra att använda euro över hela Balkan.

Nu väntade en båtresa över Adriatiska havet till Italien med övernattnig på båten. Inte var det Silja Line precis. En ganska liten båt men havet var lungt.

Från färjeläget Bari tvärs över Italien mot Rom. Först vidsträckta olivlundar och vinodlingar sedan upp i Appeninerna. Dagens tävling gick cirka 8 mil öster om Rom på 1500 m höjd i Roms alpina centrum. Och där var det snö, 5 cm nysnö, 2 minusgrader, halvmörkt vid framkomsten. Lätt orientering men tuffa uppförsbackar. Efter varm punch och spaghetti bolognese på högfjällshotellet en svindlande nedfart på serpentinväg och landning i Rom på ett stort vandrarhem (gammal militärförläggning) ganska centralt nära Olympiastadion.

Rom, en förmiddag i Rom som turister för de flesta deltagarna. Ett tiotal orienteringsentusiaster ornade dock en liten bana till de mest kända turistmålen - S:t Peterskyrkan, Vatikanstaten, Forum Romanum, Colosseum, Fontana di Trevi, Spanska trappan. Segrartiden blev 48,39, vilket kan vara svårt att slå även för snabbturistande japaner och amerikanare.

Resans höjdpunkt var orienteringen i Venedig. Det är något speciellt och otroligt roligt att krångla sig fram i Venedigs trånga grunder till en kontrollpunkt inne på en gård, att undvika återvändsgränder ner mot en kanal och att hitta de rätta broarna. Tappar man tumgreppet är det helsvårt att läsa in sig på kartan. Den här orienteringen är något som varje orienterare någon gång borde roa sig med.

Hela resan är något av en äventyrsresa. Tidsschemat förrycks ofta av de oberäkneliga gränspassagera som kan ta från en halvtimme till 3,5 timme som vid den albanska gränsen.

Man får se mycket av Europa från bussfönstret. Stora slätter kantade av höga berg, serpentinvägar vid bergspassager. Milsvida olivlundar och vingårder i Italien, bomullsfält i Grekland, fattiga smågårdar i gamla Jugoslavien.

Man träffar OL-kamrater, gamla och unga. Äldst var Åke Hall från Järila. En trevlig tuffing, med 46 Vasalopp bakom sig. Han var min rumskompis och körde hårt med mig. Aldrig hiss upp, det var trapporna alla gånger.

Nästa år är det Ungern-Bosnien-Italien som gäller.

S O Jonsson H70